

بدون قرآن ایستادگی در مقابل شبهات دنیا ممکن نیست

استاد حوزه علمیه گفت: ما باید در مکتب قرآن زانو بزنیم و نگاه ساده‌انگارانه به این کتاب مقدس نداشته باشیم؛ گمان نکنیم که تنها با فقه و اصول خواندن می‌توانیم مکتب تربیتی و علمی داشته باشیم بدون قرآن نمی‌توانیم در مقابل شبهات روزافزون دنیا ایستادگی کنیم.

استاد حوزه علمیه گفت: ما باید در مکتب قرآن زانو بزنیم و نگاه ساده‌انگارانه به این کتاب مقدس نداشته باشیم؛ گمان نکنیم که تنها با فقه و اصول خواندن می‌توانیم مکتب تربیتی و علمی داشته باشیم بدون قرآن نمی‌توانیم در مقابل شبهات روزافزون دنیا ایستادگی کنیم.

بدون قرآن نمی‌توانیم در مقابل شبهات دنیا ایستادگی کنیم گزارش ایکننا از قم، آیت الله محمدباقر تحریری، تولیت مدرسه علمیه مروی تهران، شامگاه ۲۷ آبان ماه در همایش «حکیم الهی» ویژه بزرگداشت علامه سیدمحمدحسین طباطبایی، برادر ایشان علامه سیدمحمدحسن الهی و شاگردشان علامه حسن زاده آملی که در دارالقرآن علامه طباطبایی برگزار شد، بر لزوم استفاده از قرآن برای پاسخگویی به شبهات روز جامعه تأکید کرد و گفت: امروز نمی‌شود با تکیه بر فقه و اصول در برابر سیل شبهاتی که در جامعه مطرح شده ایستاد بلکه باید قرآن را محور قرار داد.

وی با تأکید بر لزوم زنده نگهداشتن یاد و نام بزرگان دین در جامعه، گفت: پیامبر اسلام(ص) نیز بر بیان یاد بندگان خاص الهی توصیه دارند، ذکر زندگی بزرگان دین حتماً به تحریک و تحرک جامعه علمی و حوزه های علمیه می‌شود و ما را به همان سمت و سو که آنها در آن گام برداشتند راهنمایی می‌کند.

تحریری اظهار کرد: بزرگانی که امروز برای آنها یادبود برگزار شده، زندگی علمی را همراه با معنویت داشتند آنها با اعتقاد کامل و ایمان راسخ به حقانیت قرآن و سنت، با یک روش عمیق که همان روش تعقلی است به سیر علمی خود پرداختند.

وی افزود: این روش تعقلی، قابلیت ارائه معارف گوناگون دین را به بشریت دارد، شاخصه مهم تفسیر المیزان نیز همین است، علامه در المیزان وحی را محور تلاش خود قرار داده است.

تحریری با اشاره به بخشی از خطبه ۸۷ نهج البلاغه گفت: حضرت علی(ع) در این خطبه بیاناتی دارد که مناسب این شخصیت هاست حضرت می‌فرماید: «محبوب ترین بندگان نزد خداوند متعال کسی است که خدا به او بر خودش کمک کرده و توانسته از پس خودش بریاید؛ توانسته است از تمایلات گوناگون نفس خویش در این عالم خارج شود چنین کسی باید همتی بالا برای رسیدن به درجات عالیه نفس انسانی داشته باشد و بتواند نفس را به نفس الهی تبدیل کند.»

ویژگی های محبان حقیقی اهل بیت(ع)

وی ضمن شرح بخشی از خطبه حضرت علی(ع) به روایتی از امام صادق(ع) اشاره کرد و گفت: در روایت است که فردی خدمت امام رسید و خود را اینگونه معرفی کرد: «من مُحَبِّبُكُمْ و مُؤَلِّمُكُمْ»؛ حضرت به او فرمود «مِنْ أَكْبَرِ مَحَبِّينَا أَنْتَ؟» حضرت می‌پرسند تو جزء کدام دسته از محبان ما هستی؟ این شخص سکوت می‌کند و سپس از حضرت درباره اقسام محبان ایشان می‌پرسند.

تحریری ادامه داد: حضرت در پاسخ فرمودند: «عَلَى ثَلَاثِ طَبَقَاتٍ: طَبَقَةُ أَحَبُّونَا فِي الْعَالَمِيَّةِ و لَمْ يُحِبُّونَا فِي السَّيْرِ؛ اینها در ظاهر ما را دوست دارند اما در باطن ما را دوست ندارند؛ و طَبَقَةُ يُحِبُّونَا فِي السَّيْرِ و لَمْ يُحِبُّونَا فِي الْعَالَمِيَّةِ، یعنی اینها ما را در باطن دوست دارند اما دوستی خود را اظهار نمی‌کنند و طَبَقَةُ يُحِبُّونَا فِي السَّيْرِ و الْعَالَمِيَّةِ؛ این گروه در ظاهر و باطن محب ما هستند.

وی در تشریح این روایت گفت: حضرت در بیان ویژگی این گروه می‌فرماید «هُمْ التَّمَطُّ الْأَعْلَى شَرُّوا مِنَ الْعَذْبِ الْقُرَاتِ و عِلْمُوا تَأْوِيلَ الْكِتَابِ و قَصَلَ الْخِطَابِ و سَبَبَ الْأَسْبَابِ، فَهُمْ التَّمَطُّ الْأَعْلَى، الْفَقْرُ و الْفَاقَةُ و هَلْلِپ; بِهِمْ يَشْفِي اللَّهُ السَّقِيمَ» اینها نمط اعلی هستند، سختی و گرفتاری را به خاطر خدا تحمل می‌کنند و به وسیله این‌ها خداوند بیماران را شفا می‌دهد الصَّوَامُونَ بالنهار الصَّوَامُونَ بِاللَّيْلِ تَرَى أَثَرَ الرَّهْبَانِيَّةِ فِي وُجُوهِهِمْ ، أَهْلُ سِلْمٍ و انْقِيَادٍ؛ کسانی که چنین ویژگی‌هایی دارند زهد و رهبانیت در چهره‌هایشان آشکار است.

این استاد حوزه ادامه داد: سریر در اینجا مدعی می‌شود که قلبا و ظاهرا به حضرت علاقه مند است اما حضرت می‌فرماید رسیدن به این درجه به ادعا نیست. «قَالَ جَعْفَرٌ عَلَيْهِ السَّلَامُ: إِنَّ لِمَحَبِّينَا فِي السَّيْرِ و الْعَالَمِيَّةِ عِلْمَاتٍ يُعْرَفُونَ بِهَا، قَالَ الرَّجُلُ: و مَا تِلْكَ الْعِلْمَاتُ؟ قَالَ عَلَيْهِ السَّلَامُ: تِلْكَ خِلَالٌ أَوْلَاهَا أَوْ تِلْكَ عَرَفُوا التَّوْحِيدَ حَقَّ مَعْرِقَتِهِ و أَحْكَمُوا عِلْمَ تَوْحِيدِهِ» ویژگی مهم این دسته

معرفت به ذات اقدس الهی است، اینها علم توحید را محکم کرده و در این مسیر ثبات پیدا کرده اند.

تحریری تصریح کرد: علامه طباطبایی و برادر بزرگوارشان عمری را در مسیر تفکر الهی و تفکر در قرآن و سنت سپری کرده و به انواعی از معارف گوناگون قرآن راه یافتند و درهای معرفت بر قلب آنها گشوده شد آن‌ها شاگردانی را در این مکتب تربیت کردند که یکی از اینها مرحوم علامه ذوالفقون آیت الله حسن زاده آملی است. بدون قرآن نمی‌توانیم در مقابل شبهات روز افزون دنیا ایستادگی کنیم.

وی ادامه داد: ما باید در مکتب قرآن زانو بزنیم و نگاه ساده انگارانه به این کتاب مقدس نداشته باشیم، گمان نکنیم که با فقه و اصول خواندن تنها می‌توانیم مکتب تربیتی و علمی داشته باشیم بدون قرآن نمی‌توانیم در مقابل شبهات روزافزون دنیا ایستادگی کنیم.

این استاد حوزه علمیه تصریح کرد: مرحوم علامه زمان اوج شبهات کمونیست‌ها با تمسک به قرآن به شبهات پاسخ می‌داد و حتی برخی از مراجع بزرگ، شبهات را برای پاسخگویی برای ایشان می‌فرستادند باید با منطق قرآن که عقل و تعبد است همراه شویم.

وی گفت: قرآن می‌فرماید: «إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ قُرْآنًا عَرَبِيًّا لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ» یعنی ما قرآن را از غیب آوردیم و آن را غیر از مطهرون درک نمی‌کنند». همین عربیت قرآن که ظاهر قرآن است را باید با تعقل فهمید.

وی با استناد به سخنان امیرالمؤمنین(ع)، تحمل سختی و مشقت را یکی از ویژگی‌های عالمان الهی دانست و گفت: فردی که چنین ویژگی داشته باشد، قلبش چراغ هدایت است علامه طباطبایی اینگونه بود او در زندگی خود به ویژه در نجف مشکلات بسیاری را تحمل کرد.

تحریری ادامه داد: مرحوم علامه در نجف سختی‌های زیادی داشت، ۱۰ سال طاقت فرسا به تحصیل علوم مختلف پرداخت و علموی را که به سختی در آن جا کسب کرده بود، اینجا تحویل داد وقتی که می‌خواست به ایران بیاید، ناچار شد برای هزینه این سفر وسایل منزل خود را بفروشد.

وی با اشاره به خاطره‌ای که توسط «نجم السادات» دختر علامه طباطبایی نقل شده است، گفت: نجم السادات از ایشان سؤال می‌کند چرا وقتی تفسیر را می‌نویسید، نقطه نمی‌گذارید ایشان می‌گوید وقتی شروع به نوشتن می‌کنم معارف سرازیر می‌شود. می‌ترسم با نقطه گذاری جلوی این معارف گرفته شود.

تحریری گفت: یک روز استادشان در تبریز از ایشان به خاطر تدریس حلالیت می‌طلبید، علامه می‌گوید این رفتار استاد در من تاثیر گذاشت و همانجا از خدا می‌خواهد که به او عنایت کند تا موضوعات را به خوبی دریابد خداوند به ایشان عنایتی کرده بود که حتی در درس خارج به کلاس نمی‌رفت، حتی وقتی که به نجف می‌روند خطاب به قبر امیرالمؤمنین می‌گویند آقا ما برای کار دیگری به اینجا آمده ایم. عالم، چراغ تاریکی هاست

این استاد حوزه علمیه در ادامه توضیح بخشی از کلام امیرالمؤمنین(ع)، گفت: فردی که مورد اشاره امیرالمؤمنین(ع) است، کسی است که هوای نفس را از خود دور کرده است خدا او را برای خود برگزیده و چنین فردی از معادن دین الهی بر روی زمین است همه خواسته چنین فردی حمایت از دین الهی است خداوند درهای عالم غیب را به روی او باز می‌کند و او نیز این درها را برای دیگران می‌گشاید این شخص نسبت به معارف دین مانند نور خورشید است او چراغ تاریکی هاست.

تحریری گفت: مرحوم علامه مصداق این بیان امیرالمؤمنین(ع) است در هر زمانی خدا زمینش را از این گوهرها خالی نمی‌گذارد فقط ما باید تلاش کنیم که به این معادن دست یابیم متأسفانه این بزرگواران مجهول زیستند و مجهول هم مردند این مرد بزرگ در اواخر عمر شریفش به گونه‌ای از این عالم منقطع شده بود که برخی گمان می‌کردند حافظه اش را از دست داده است حال اینکه این گونه نبود.

وی در قسمتی از سخنان خود به ارادت علامه حسن زاده نسبت به علامه طباطبایی اشاره کرد و افزود: خدا به ما عنایت کرده بود و گاهی به زیارت علامه می‌آمدیم در یک جلسه آیت الله حسن زاده آمدند مرحوم علامه از ایشان حالش را پرسیدند علامه حسن زاده حالت عشق و محبت و شاعرانه‌ای داشتند به استادش گفت من چگونه عالم خوب نباشد که در زیر سایه چنین استادی به سر می‌برم.